

[Holger Larsen.]

Men hvorfor alt dette? Ministeren og jeg er enige om, at der maa gøres noget. Tidspunktet er vi lidt uenige om, for, siger Ministeren, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kan nok forstaa, at en saadan Sag, naar den kommer fra Sogneraadet og saa skal til Amdsraadet og derefter skal til Ministeriet o. s. v., tager Tid. Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Minister med den store Arbejdsevne, han er i Besiddelse af, og med moderne Telefoner spredt over Landet i alle Sognekommuner skulde kunne skaffe de nødvendige Oplysninger til Veje i Løbet af 8 Dage, naar Ministeren forlangte dem.

Der er endnu 3—4 Uger til Jul, saa jeg vilde mene, at ved et Samarbejde mellem den højtærede Minister og mig maatte den Sag vel kunne føres til et Resultat inden Jul. Jeg maa naturligvis beklage, at den ærede Ordfører for Venstre ikke kan se derpaa paa samme Maade som den højtærede Minister. Men jeg skulde alligevel mene, at en Samtale mellem de to Herrer meget hurtigt vilde føre til, at den ærede Ordfører kom paa den rigtige Side.

Hvad det ærede Medlem Hr. Vesterager angaar, tror jeg ikke, der er noget Haab. Naar det ærede Medlem og hans Parti har den Opfattelse, at de gamle Mennesker i vort Land er Stemmekvæg, som bare gaar derhen, hvor der raabes højest, er der ikke meget Haab om at faa dem med.

Rahbek: Naar det ærede Medlem Hr. Holdgaard spørger, hvorfor vi ikke tør gaa med til at give Kommunalbestyrelserne paa Landet samme Frihed som Kommunalbestyrelserne i Byerne, maa jeg svare i Tilslutning til, hvad den højtærede Minister har sagt, at jeg betragter ikke det, som det ærede Medlem tilbyder dem, som en Frihed. Det, det ærede Medlem tilbyder dem, er nemlig den saakaldte Sygeparagraf, hvori der udtrykkelig staar, at i Sygdomstilfælde kan der tilstaa forskellige Ydelser. At indsætte en saadan Bestemmelse synes jeg tværtimod vilde være at lægge et Baand paa Kommunalbestyrelserne, i Modsætning til nu, hvor de har et Beløb til Raadighed, som de kan uddele efter frit Skøn under Hensyn til tilstedeværende Trang. Det ærede Medlem ved for øvrigt godt, at jeg har ønsket at gaa betydelig videre med Hensyn til Kommunalbestyrelsernes Frihed, idet jeg var en varm Tilhænger af Ministerens oprindelige Forslag, som netop gik ud paa at give Kommunalbestyrelserne

yderligere Frihed. Jeg maatte desværre undvære det ærede Medlems Støtte den Gang, da der virkelig var Mulighed for at give Kommunalbestyrelserne Frihed.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, fordi han nu saa klart indrømmer, at der efter Aldersrenteloven er Adgang til at yde Brændselshjælp. Det har jeg for øvrigt ikke tvivlet om, at det ærede Medlem vilde indrømme, derfor sagde jeg det allerede i mine indledende Bemærkninger. Men der er for faa Penge i Lovforslaget, siger det ærede Medlem. Ja, jeg er klar over, at det vil der altid være efter det ærede Medlems Mening. Jeg tror, at det for saa vidt vil være ret ligegyldigt, hvad Venstre tilbyder af Penge i en Aldersrentelov, for det ærede Medlem vil, for at bruge Digterens Ord, altid sige: Endnu et bitte Nøk.

Vesterager: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard føler sig brøstholden over, at jeg har talt om Agitation i Forbindelse med Aldersrenten, og det ærede Medlem brugte det gamle Ord om Tyven, som tror, at hver Mand stjæler. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man kan udmærket godt baade tro og tænke uden at være Tyv og ogsaa have Lov til baade at høre og se. Og naar jeg under Valgkampagnen fulgte Socialdemokrater og Radikale ved 20—30 Møder, var det ikke ualmindeligt, at jeg, før Møderne begyndte, var fuldstændig klar over, hvordan Skemaet vilde blive. Jeg kunde hele Repertoiret udenad, før vi fik noget at høre. Det hele var en lang Gennemgang af alle de Mennesker, som skulde stille Krav; man henstillede til dem, at de skulde se at flokkes og følges ad under den socialradikale Fane. Saadan var det fra Møde til Møde. Jeg behøvede ikke at være Tyv eller noget andet slemt for at kunne opfatte det, for det blev gentaget saa mange Gange, at det var ikke til at tage fejl af.

Derfor kan man ikke forundre sig over, at jeg fremhæver dette, at nu maatte der endelig komme et Resultat ud af den voldsomme Agitation. Men det var ikke Meningen, at der skulde komme et principielt Forslag, som skulde sige til den paagældende Del af Befolkningen: Her kan I se, hvad vi vil give; nej, man gør kun en lille Begyndelse, og saa siger man: Bliv i den Tro, og bliv ved at staa sammen med os, saa skal I faa det sidste en anden Gang. Det afhænger ganske af, hvor trofaste I er til at følge vor Parole.

Med Hensyn til Pengemidlerne synes jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Hold-